

Skrivelse vedr. anbragte børn og SU

Jeg har mange års erfaring med at være socialrådgiver på døgninstitutioner og familieplejekonsulent. I den forbindelse har jeg haft kontakt med mange unge, som begynder at læse på en SU-berettiget uddannelse mens de stadigvæk er anbragt i en plejefamilie eller på institution. Jeg vil, i denne skrivelse, gerne problematisere forholdene for unge over 18 år, der studerer og som er anbragt udenfor hjemmet.

Under de nuværende regler er disse unge ikke berettiget til SU da de "forsørges af det offentlige." Deres eneste alternativ er at modtage uddannelseshjælp mens de læser. Jeg vil gerne påpege de ulemper det medfører disse unge mennesker samt anfægte logikken bag denne bestemmelse.

Ulemper for de unge:

Der er en del konsekvenser for de unge ved at de modtager uddannelseshjælp frem for SU:

" De unge kan nemt føle sig stigmatiseret ved at de modtager "Uddannelseshjælp", som har en generel negativ status i stedet for "SU", hvilket har en generel positiv status i samfundet. Den unges identitet forbindes med at være en burde på samfundet (uddannelseshjælpen) i stedet for en unge der investerer deres tid og energi på en uddannelse til gavn for samfundet (SU).

" Der er mere bureaukrati forbundet ved at søge kontakthjælp frem for SU. Man skal ofte møde personligt op på Kommunen, og der er mange dokumenter (fra bank, SKAT og eventuelle lønsedler) der skal fremskaffes.

" De krav der stilles til unge på uddannelseshjælp vedr. bl.a. at stå til rådighed for arbejdsmarkedet dispenseres for, i forhold til denne målgruppe. Det, at de læser sidestilles med at opfylde rådighedskravene. Men det er ikke alle ydelsessagsbehandlere der er lige opmærksom på denne lille gruppes undtagelsesbestemmelser, og de faste systemer og procedure er heller ikke altid fleksible nok. Jeg har haft, i tidens løb, flere eksempler, hvor den unge "chikaneres" af kontanthjælpssystemet. F.eks. flere unge der ustandseligt fik advarselsbreve om, at deres kontanthjælp blev stoppet fordi de ikke var aktivt jobsøgende på jobnet.dk. Hver gang kontaktede vi Jobcentret og fik afgørelsen annulleret, kun for at modtage endnu et brev 3 måneder senere.

" De unge må ikke have en formue i banken udover 10,000 kr. Dette krav findes ikke i forhold til SU. Hvis de har f.eks. kunnet spare op af et fritidsjob eller eventuelt har fået udbetalt en børneopsparing, kræves de penge "spist op" inden den unge er berettiget til en indtægt under uddannelsen. (I forbindelse med kontanthjælpsreformen blev unge på STU uddannelsen fritaget for modregning for formue. Hvorfor ikke en lignende undtagelse for de anbragte unge, så længe de er forhindret i at modtage SU?)

" De unge må ikke tjene penge ved siden af, under uddannelsen. De bliver modregnet i uddannelseshjælpen hvis de gør det. Unge der modtager SU har ret til at tjene et vist beløb ved siden af uden modregning i SU. Konsekvensen er, at de unge anbragte ingen mulighed har for at spare sammen under uddannelsen og har færre penge til forbrug end unge på SU.

Logikken bag bestemmelsen:

Et af kravene for at kunne modtage SU er, at man ikke må forsørges af det offentlige. Derfor bliver anbragte unge udelukket fra at kunne få SU. Men den unge modtager ikke en direkte forsørgelse fra det offentlige (hvis vi ser bort fra uddannelseshjælpen, hvilket de kun modtager fordi de ikke er berettiget til SU!). Det offentlige betaler udgifterne til plejefamiliens løn og omkostninger eller døgninstitutionens takster, men den unge sættes samtidigt i egen betaling, som svarer til, at de betaler for kost og logi.

Så den unge er kun indirekte forsørget af det offentlige.

Det kunne f.eks. sidestilles ved en ung studerende på SU der bor for sig selv i en lejlighed. Pga. deres lave indkomst modtager de boligstøtte, og hvis de har et barn i daginstitution får de sikkert også en del økonomisk friplads. Men disse "offentlige forsørgelser" udelukker vedkommende ikke fra at kunne modtage SU. Hvorfor så den unge anbragte?

Afslutning:

Denne problematik har store konsekvenser for de involverede unge.

På den ene side, er der de mere følelsesmæssige/identitetsmæssige konsekvenser, hvor de unge endnu en gang bliver sat udenfor det "normale" system. Disse unge er i forvejen en sårbar gruppe, som har haft en svær start på livet. Alene det, at de ikke har kunnet bo hjemme hos deres egne familier har gjort dem anderledes end deres jævnaldrende. Så når de bliver udelukket fra at kunne få SU på lige fod med de andre unge de studerer sammen med er det endnu en påmindelse om, at de skiller sig ud fra de andre.

Derudover er der de økonomiske forskelle, som kan i yderste konsekvens betyde, at den unge miste incitament for at tage en uddannelse.

Dette problem for de unge er meget nemt at fikse og vil koste det offentlige svindende lidt. SU satserne svarer til uddannelseshjælpens satser. Den eneste indtægt det offentlige mister, er den modregning i formuen. (Modregningen i fritidsjob må nærmest være nul, da de unge under de nuværende regler må formodes ikke at have et fritidsjob ved siden af deres studie.)

Mark Goldsmith

Socialrådgiver og Familieplejekonsulent

8.4.2015